Başdan

HAFTALİK SİYASÎ MAGAZİN

Sahibi ve neşriyatı fiilen idare eden: Rıfat Ilgaz

Adres: Çemberlitaş, Cami S. No. 59

ABONE

Bir yıllık: 500 Kr.
Altı aylık: 250 Kr.
Fiatı: 10 Kr.

Dizildiği ve basıldığı yer: Osmanbey Matbaası

Cuma günleri çıkar siyasî Halk gazetesi — 28 Ocak 1949 — Yıl 1 - Sayı: 25

Faruk Gürtunca Rusya'ya nasıl gidecekti?

Babıâlînin vatanperver milliyetperver geçinen bazı yobazları vardır. Bütün günahlarının unutulmuş olduğunu sanırlar da ara ara (İfşa ediyoruz !) gibi paçavralarla, on parmaklarında on kara, kendilerini müdafaa edemiyecek halde olanların üzerine saldırırlar .

Bir adam gözden mi düştü? onlar zaten O adamın ne mal olduğunu biliyorlardı. Falanca zaman, falanca makalelerinde ima etmemişler mi idi? ve ondan sonra ver yansın ederler bir adam siyasi bir faliyetten dolayı hapse mi girdi? Vay hain, vay alçak vay rezil. Bir adam öldü mü? O zaten vatansızın biri idi.

Eli bağlı, kalemi kırılmış, ölmüş insanların üzerine saldıran bu don kişotlar, cesetler üzerindeki cesaret ve celâdetleriyle mili (!) vazifelerini yaparak, kendi karanlık mazilerini, kabahatlerini ard ayaklariyle örtmeğe çalışan kediler gibi, gizlemeğe çalışırlar,

Memleket davasında mühim sosyal meselelerin tahlili ve izahı ile uğraşırken bu gibi abuk sabuk lâflarla saçmalarle alakadar bile olmazdık Fakat böylelerine daima şunu hatırlatalımki [eğer iş ifşa etmeğe kalırsa, bizim de bu bapta birçok sözümüz vardır.

Bugün birer kıymet olarak tanınan nice adamların foyasını bilirizki, bunları açıklamağı sırasız bulduğumuz için susmaktayız Meselâ, bundan birkaç sayı evvel, sırası düştüğü için Celâl Bayar hakkındaki ifşaatımız yapmıştık Demokrat parti için biri muvazza partisi deyenlere karşı, Celâl Bayar „Bir munazaa hareket nin namussuzluk„ olduğunu söyleyecek kadar dürüst bir beyanatta bulunmuştur.

O zaman bizde Türkiyede ilk defa bir Komunist partisinin de Celâl Bayer tarafından kurulmuş olduğunu ve Celâl bayarın bir Kominist partisinin lideri olduğu ve bu komünist partisinin de bir munazaa partisi olduğunu hafızası pek zayıf olan Celâl bayara nazikâne hatırlatmak lüzumunu duymuştuk .

Celâl Bayar bu ifşaatımıza hiç bir şekilde cevap veremedi daha bunun gibi bır çok ifşa edeceğimiz vesikalarımız mevcuttur ki sırası geldikçe, fırsat düştükçe bunları neşretebiliriz.

Fakat bizim hakkımızda söylenenler hiç bir zaman bu iftira ve dedi kodu çerçevesini aşmadığı çiğ yemediğimiz ve işkili de olmadığımız için her zaman göğsümüzü gere gere haraketlerimizin hesabını verebiliriz

Bugün bir ifşaatta daha bulunacağız. Faruk Gürtünca böyle bir ifşaatta bulunmaya bizi mecbur etmiştir.

Faruk gürtunca, yazdığı bir başmakalede, bedbahat arkadaşımız Sabahattin Ali hakkında hiç bir aslı ve esası olmayan iftiralarda bulundu, ve bu arada „eskiden Rusyaya İstanbul limasından gemilerle kaçıldığını fakat Sabahattinin Bulgaristan hududundan kaçtığına göre emniyet teşkilâtımızın lımandan kuş uçurmadığını„ da yazdı. Emniyet teşkilâtımızın boğazlardan kuş uçurmamasına biz herhalde Faruk gürtunca'dan çok daha fazla memnun oluruz. Hele gazetelerde sık sık okuduğumuz Kürk, mücevher, Altın ve şain kaçakçılığına da mani olsa memnuniyetimiz daha çok artacaktır.

Biz gelelim Faruk gürtuncaya, kendisine bir hikâye anlatalım bakalım hatırlayacakmı ?

1924 Senesinde İstanbulda bir genç ilkmektep muallımi vardı Bu muallım bir şöhret budalası idi, meteliği yoktu. fakirdi, Büyük ve kötü ihtirasları parasızlığı, şöhrete düşkünlüğü yüzünden başına birtakım maceralar arıyordu. İşte yalnız ve yalnız bu sebeple bu genç öğretmen komünist olmuştu Bu sıralarda malûm olduğu gibi Ruslarla aramız iyi idi Rusyada yüksek tahsilini yaparak Türkiyeye dönmüş ve oldukça mühim bir mevkî elde etmiş olan bir zat ile bu genç muallim arayı uydurdu ve Rusyaya kaçmak istediğini söyledi Bütün hazırlıklar yapıldı. Öğretmen valizini bavulunu, eşyasını aldı bir sabah erkenden rıhtıma geldi. Evelâ hazırlanan plâna göre öğretmen şafakla beraber rıhtımda bir kayığa binecek kimse görmeden limandakı Rus vapuruna kapağı atacak sonra Rusyaya gidecekti. Fakat büyük bir talihsizlik oldu. Hava o kader fena, deniz o kadar dalgalı idi ki beklenen Rus vapuru limana gelmedi ve buna çok üzülen genç, haris ve şöhret düşkünü öğretmen de Rusyaya gidemedi Bir müddet burada komünist olarak yaşadı hatta komünizmi yayan şiirler yazdı. Bugün bu şiirler halâ mevcuttur sonra

(Devamı 4 ncü de)

Sabahattin Ali

A. Faik KARABUDAK

O, Türk Edebiyatının en büyük hikâyecisiydi.

Bu, isbat edilmiş bir iddiadır.

Değirmen, Kağnı, Ses Yeni Dünya, Kürk Mantolu Madonna ve Sırça Köşk gibi yarım düzünelik külliyat, bu iddianın, Yurt ve Dünya önünde azametle yükselen isbatlarıdır..

O, Türk Edebiyatının en kuvvetli romancısı olacaktı.

Bu da isbat edilir bir iddiadır.

«Kuyucaklı Yusuf» ile «İçimizdeki Şeytan» yatağını kazmakta olan coşkun bir nehirin bütün kıvraklığını ve dinamizmini haykırıyor.

O, Türk Edebiyatının iyi bir şairiydi.

Bu dahi isbat edilmiş bir iddiadır.

«Dağlar ve Rüzgâr» ile son şiiri, çok cepheli ruhunun karışık revnakını bir pınar başının iç açan ve düşündürücü güzelliğiyle ortaya koyar.

O, yakın bir arkadaş, candan bir dost, inandığı bir fikrin ortağı idi.

Ve bunlar dahi isbat edilmiş iddialardır.

Fakat; Onun öldürülmesi?.

İşte, ölümün dar manası dışında, kafanın almadığı, almıyacağı şey!.

Bu ise, isbat edilemiyen tek iddia kalacak.

Sabahattin Ali, sen, içe işlenmiş bir şarkı gibi kalbimizden çıkmıyacaksın.

«Bu şarkı Nihâventtir.»

Sabahattin Ali meselesi

Gazetelerin hemen hepsi ağız birliği etmişçesine Sabahattin ali'nin müseccel bir komünist olduğunu ve bu suçlardan mahkûmiyeti bulunduğunu yazıyorlar. Sabahattin Ali, komünistlik suçu ile sanık olarak dahi, mahkemeye gitmiş değildir. İki defa mahkûm oldu. İlk mahkûmiyetine sebep olan hadiseyi yazıyoruz:

Sabahattin Almanya'dan tahsilden döndükten bir müddet sonra Konya'da Orta Okul Almanca öğretmenliği yapıyordu. Sabahattin o zamanlar şiir yazardı. Bir akşam bir mecliste kendisinden şiir okuması rica edildi. Sabahattin de bir şiir okudu. Bu şiirin bir kısmını alıyoruz:

Cümlesi belî der enelhak dese
Hâlâ taparlar mı koca terese?
....
Kel Ali'nin boynu vurulmuş mudur

★

Koca teres kafayı bir çekince
....
İskender'e bile dudak bükünce ce
Hicabından yerler yarılmış mıdır?

Bu mecliste bulunanlardan biri, Sabahattin'e cok yakınlık gösteriyordu. Fakat sonradan Sabahattin'le arası açılınca, Sabahattin'e düşman olmuş ve bu şiirin mecliste okunmasından altı ay sonra, Sabahattin'le arası açılınca Adliyeye müracaat etmiz ve okuduğu şiirden dolayı kanunî takibat yapılmasını istemiştir. Bu şiirin, Cumhur Başkanı Atatürk'e, imâ yolu ile hürmetsizce yazılmış olduğu anlaşılarak, Sabahattin hakkında kanunî takibat yapılmıştır. Muhtelif meclislerde okunduğu iddia edilen bu şiirin, yalnız bir mecliste okunduğu adliyece sabit görülerek, Sabahattin bir yıl hapse mahkûm edilmiş, cezasını Konya ve Sinop hapishanelerinde çekmiştir.

Sabahattin'in okuduğu ve bir kısmını da yukarıya yazdığımız manzume, esas itibarile, Sıvasta bir Bektaşi ihtilâline ait bir marşın, o günkü zamana göre bir nazîresidir.

İşte «Komünist, komünist!» diye yırtındıkları Sabahattin'in suçu ve mahkûmiyeti budur.

Üç aylık ikinci mahkûmiyeti ise, Markopaşa'da çıkan bir yazıdaki hakaretten dolayıdır ki, bunun da komünistlikle hiç bir alâkası yoktur.

Hal böyle iken, bir adam öldükten sonra, onu vatan haini olarak gösterenlerin, eğer vicdanları varsa, azıcık olsun utanmaları, sıkılmaları lâzımdır.

Bu yazıda, Faruk Gürtunca'nın bir zamanlar, komünizmi yaymak maksadiyle yazılmış şiirlerinden bahsedilmektedir. «Aydınlık» mecmuasının kapısını aşındırdığı bu eski günleri, eğer Faruk Gürtunca hatırlamıyorsa, biz bu şiirleri neşrederek, kendisine hatırlatalım. Yoksa Faruk, eski günlerini unutturmak için mi böyle yaygaralar yapıyor. Tıpkı yaptığı ayıbın sesini, sandaiye gıcırtısı ile gizlemek isteyen kafasız gibi.

Sesini benzetti, yakusunu ne yaparak?

Eğer Faruk isterse, biz bu şiirleri gazetemizde neşreder, hattâ onun güzel hatırı için, kanunî mesuliyetini de paylaşırız.

Faruk, Faruk!

Her ne olursa olsun, ister düşmanımız, ister kanlı bıçaklı hasmımız, bir ölünün arkasından senin konuştuğun gibi konuşmak, her şeyden evvel, mensup olmakla övündüğümüz asîl Türk milletinin mert karakterine yakışmaz.

Dünyayı kana bulayan, milyonların canına kıyan Hitlerin arkasından bile böyle yazılar yazılmadı. Sen eğer mertsen, kalemini bir gaga gibi cesedlere batırma, bükemediğin ellere saldır. Bunlar sana, bir ölü arkasından nasıl konuşulmasını öğreten bir ders olsun. Ve bir daha bu mevzuda, kalem oynatmak istemiyoruz. Bizi buna mecbur bırakırsan iki kalem darbesile, cin çarpmışa dönersin. Sabahattin öldüyse, arkadaşları yaşıyor.

Türkiyede Sosyalizm

Türkiyede sosyalizmin gerçekleşmesi icin birbirnden ayrı iki fikir vardır. Bunlardan biri, tarihî ilerlemenin normal gidişine uyarak sosyalizmin gerçekleşmesidir. Nasıl evvelce krallar, padişahlar vardı ve nasıl bunlar kendi ellerinde olmayan iktisadî ve içtimaî sebeplerin zoru ile iktidarı ellerinden bıraktılar. Ve bunların yerine burjuvazi dediğimiz orta sınıf ilerlemesini yaparak tek adamın diktatorasını yıktı. Yani burjuva, inkılâbını yaptı ise, işte tıpkı bunun gibi, burjuva elindeki hâkimiyeti de, zarurî ve tabiî olarak büyük halk kütlesi alacaktır, yani halk bizzat kendi kendini idare edecektir, hakikî demokrasi, gerçek sosyalizm de budur diyorlar.

Fakat yine böyle düşünenler diyorlar ki:
Türkiyede, henüz burjuvazi inkişafını yapmış değildir. Henüz Anadolu derebey, büyük toprak sahipleri, ağalar elindedir, yani feodal iktisat hayatı yaşamaktadır.

İşte diyorlar, biz eğer halk kütlesinin, emekçinin sınıf şuuruna ermesini ve inkılâbını yapmasını istiyorsak, evvelâ burjuva inkılâbının tam mânasile gerçekleşmesine yardım edelim. Yani Türkiyedeki işçi ve toprak işçisi evvelâ burjuva demokratik inkılâbının gerçekleşmesine yardımcı olsun, hattâ bu hareketin önderi olsun.

Türkiyede burjuva demokratik inkılâbı gerçekleşince, artık ondan sonra ileri safhalara geçilebilir.

Böyle düşünenler, tarihî tekâmül yolu ile bu safhalardan geçen, yani bugün burjuva demokratik inkılâbını yapmış olup ta, sosyalizme giden milletleri de misal olarak gösteriyorlar.

Bir de buna zıt olan fikir vardır. Onlar da şöyle düşünüyorlar:

Uzvî bünye, tabiî şekilde inkişaf eder. Meselâ bir çocuk annesinin karnında dokuz ay on günde bir insan yavrusu haline gelir. Bu müddeti sun'î vasıtalarla kısaltmağa imkân yoktur. Doğduktan sonra da çocukluk, gençlik, delikanlılık devreleri vardır. Yavaş yavaş inkişaf eder. Bu müddetleri de çabuklaştırmak mümkün değildir. Eğer sosyal bünyede, yani cemiyet te, bir uzvî bünye gibi olmuş olsa idi, siz haklı idiniz. Sosyal bünyenin gelişmesini de tabiî zamanlar içinde beklemek lâzım gelirdi. Yani tak adamın sözünün kanun olduğudur, sonra prensler, derebeyler sistemi, sonra burjuva sınıfının terakkisi ve hakimiyeti ele alması, sonra sosyalizm...

Halbuki diyorlar, sosyal bünye, hiç bir zaman organik bünyeye benzemez. Yani bir cemiyet, bir insan gibi mutlaka merhale ve devirler atlıyarak gelişmez. Bazan birçok devreleri atlar. Yani bir insan çocuk olmadan delikanlı, delikanlı olmadan genç, genç olmadan orta yaşlı olmadığı halde, bir cemiyet bazan feodal hayatını yaşamadan burjuva inkılâbını yapabilir. Yahut burjuva demokratik inkılâbını yapmadan da sosyalizme gidebilir. Ve buna sosyal sıçramalar denir. Ve nasıl birinci şekilde düşünenler, şimdiki milletlerden örnek alıyorlarsa, ikinci şekilde düşünenler de, yine bugünkü milletlerden misaller alıyorlar.

Acaba bu iki çeşit düşünceden hangisi Türkiye realitesine uygundur?

Her iki çeşit düşünenler de, sosyalizmin bütün dünya için ve bu arada Türkiye için de kaçınılmaz bir zaruret olduğuna inanıyorlar. İktidar partisi istediğini yapsın, şu şöyle yapsın, bu böyle yapsın, ne olursa olsun, sonumuz muhakkak ve muhakkak sosyalizmdir, bundan kaçmanın imkânı yoktur; tıpkı hayattan ve ölümden kaçmanın imkânı olmadığı gibi. Ve yine her iki şekilde düşünenler şu noktada da beraberdirler: Sosyal hâdiseler, insanların zorile ne durdurulabilir, ne de çabuklaştırılabilir. Sosyal hâdiseler iktisadî münasebetlerin neticesidir.

Şimdi ayrıldıkları nokta şurasıdır:

Birinci çeşit düşünenler, Türkiyedeki iktisadî münasebetler, daha henüz burjuva demokratik inkişafına müsait hale gelmemiştir. Evvelâ elbirliğile bu işi tamamlıyalım.

İkinci çeşit düşünenler de böyle cevap veriyorlar:

Eğer Türkiye, dünya yüzünde başlı başına, yapayalnız bir millet olsaydı, dediğiniz doğru idi. O zaman kendi iktisadî münasebetlerinin doğurduğu sosyal hâdiselerin gidişine uymağa mecburdu. Halbuki, Türkiye dünya milletler topluluğunun, ister istemez bir parçasıdır. Diğer parçalar sosyalizme gelmişken, vücudun bir parçasının,

— Hayır ben sosyalizme gidemem, daha burjuva inkılâbını yapacağım, demesi olamaz. Nasıl ki bir insan vücudu ileri doğru giderken, bir kolun geriye gitmesi mümkün değilse.

Ve diyorlar böyle düşünenler, İşte Türkiye için bir sosyal sıçrama zarurettir, burjuva inkılâbının tahakkukuna lüzum olmadan sosyalizmin gerçekleşmesi lâzımdır.

Daha doğrusu, bu sizin, bizim elimizde değil, böyle olacak tarihî bir zarurettir.

Şöyle bir hulâsa etmeğe çalıştığımız bu iki ayrı görüşün tam bir münakaşası, izahı yapılmış da değildir. Esasen sosyalistler arasında, bu çeşitten münakaşalara imkân da yoktur. Sebebine gelince, binbir zorluklaıla çıkarabildiğimiz gazetelerimizin çoğu, bir kaç sayı sonra kapatılmaktadır. Fakat ne olursa olsun böyle böyle bu memlekete sosyalizm bir bilgi halinde girecektir. Hiç olmazsa (Sosyalizm nedir? Komünizm nedir? Sosyalizmle, Komünizm arasındaki fark nedir?) Bizi sık sık sorguya çekenlere ve hakkımızda karar verecek mevkide olanlara, bunları öğretmiş oluyoruz ki, memleket hesabına bu dahi bir kazançtır.

Geveze Gazetesinin muhakemesi

«Geveze» Gazetesinin 29 Eylül 1948 tarihli ve 13/46 sayılı nüshasında intişar eden «Türk misafirperverliği» ve «İzmir ziyareti» başlıklı yazıdan dolayı matbuat kanununun 35 inci maddesi ikinci bendine muhalifetten, gazetenin sahibi Remzi Gürcan, Asliye İkinci Ceza Mahkemesine verilmişti.

14 Ocakta yapılan son duruşmada, Remzi Gürcan müdafaa olarak . şunları söylemiştir:

Yazı, misafirperverlik anlamının memleketimizde son zamanlarda almağa yüz tuttuğu menfi şekli belirtilmek maksadile kaleme alınmıştır.. Ve İzmirde bir Amerikalı bahriyelisinin öldürülmesile neticelenen müessif hadise, bu husustaki düşüncelerimizi açıklamağa sadde vesile olduğu için İzmir mahkemesinin verdiği karardan da havadis kabilinden bahsedilmiştir.

Biz münhasıran İzmirde işlenen cinayet dolaysile beliren misafirperverlik anlamının İzmir hadisesinde Amerikalı erlerin sokaklarda yaptıkları taşkınlıklara ve bu arada kadınlara sarkıntılık etmelerine, gelen geçenlerin hatta zabıtanın bigâne kalmış olmasının asla müsamaha ile karşılanamıyacağını, bu kayıtsızlığın misafirperverlikle izah edilmiyeceğini anlatmağa çalıştık.

Misafirperverlik asil bir histir. Türk Milleti köylüsü ile, şehirlisile bu hisle meşhudur. Esasen millî ananelerimizin en bariz vasıflarından biri de müsafırperverliktir. Fakat muhterem hakim, misafire misafirlik kaidelerine uygun haraket ettikçe hürmet edilir. Misafir her türlü medeni kaidenin haricine çıktığı sokakta kadınlarımıza, kızlarımıza musallat olduğu, gazinolarda Türk vatandaşının kafasında bira şişesini parçaladığı, caddelerde nara atarak giderken polisin gözü önünde, elindeki rakı şişesini herhangi bir vatandaşın ağzına dayayıp zorla içirdiği, gazinolarda kendisine hizmet edenleri dövdüğü, otomobilinde kendisini taşıyan şöförün hakkını vermediği, ona vurup hakaret ettiği bir anda, misafir, müsafir olmaktan çıkmış, zorba olmuştur Zorbaya misafirperverlik göstermek zillettir Milletim zelil değildir !

Matbuatta okuduklarımız gözlerimizle gördüklerimiz bizde şu kanaat hasıl etmiştirki, milletimizin terbiyesini ve sabrını, misafir diye memleketimize gelenlerden bir kısmı takdir edememiş ve hatta mümtaz vasıflarımızı zaaf olarak kabullenip, onları istismar etmişlerdir.

Millî istiklâlini kapitilasyonlara, düyunu umuniyelere yani yabancı sermayenin memlekette yaptığı tahribata karşı kazanmış ve millî terbiyesini bu zaferin kıymet hükümleri üstünde inşa etmiş asîl bir milletin mensubu olduğumuz için, Türk misafirperverliği bizim ananavi hasletlerimizden biri bulunduğu için, bu konuda hassas olmamak elimizden gelmiyor.

İddia makamı, bu hislere yabancı kalmakta hürdür. Bu hisleri taşıyanlar aleyhinde bütün selâhiyetini kullanıp harekete geçerek, bu hayatî memleket davasında hazin bir rol oynamakta da hürdür. Fakat muhterem hakim, bu gün artık iddia makamı bütün rolünü bitirmiştir. Türk hakimi, milletimizin mukaddes bildiği mefumlara bigâne kalanlarımı, yoksa onlara karşı mücadele edenleri mi haklı çıkaracaktır? Kararınız bunu gösterecektir.

Mahkeme, maznunun suçunu sabit görmüş ve kendisini tecilsiz olarak 200 lira para cezasına mahkum etmiştir .

Okuyucularımıza

Gazetemiz bu sayısından itibaren cuma günleri çıkmıya başlıyacaktır. Bazı teknik zorluklar yüzünden, gazetemizin çıkış günlerini değiştirmek mecburiyetinde kaldığımızı bildiririz.

«BAŞDAN» ı gelecek sayıdan itibaren 8 sahifeye çıkarıyoruz. İlk sayıdanberi magazin olarak takdim ettiğimiz gazetemizi bu suretle maksada bir parça daha yaklaştırmış oluyoruz.

«BAŞDAN» ı günü gününe yetiştirmeğe çalışırken daha mükemmelini elde etmeyi hiç bir zaman aklımızdan çıkarmış değiliz. Bu halile dahi «BAŞDAN» ı son şekline girmiş kabul etmiyoruz.

Çirkin yazılar

Sabahattin Ali'nin arkasından okuyucuları utandıran gazete yazıları maalesef hâlâ devam etmektedir. Bu arada Doğan Nadi'nin Cumhuriyette çıkan ve aşağıya aldığımız fıkrasını, bir ölü arkasından yapılabilecek hayasızlığa örnek olarak veriyoruz:

—— o ——

HAYDİ ARAYALIM

«Ankara İkinci Asliye Cezası, bir hakaretten muhakeme ettiği Sabahattin Ali'nin "Türkiye sınırları içinde nerede görülür veya bulunursa hemen yakalanıp tevkif edilmesine,, karar vermiş.

Hay, aksi şeytan hay! Ne kadar arasak bir türlü bulamıyacağız. Hattâ "kafasını getirene şu kadar yüz altın mükâfat»,, bile vâdolunsa, hiç kimse bu sayede para sahibi olamıyacak.

Çünkü, aksilik dedim ya, Bulgar hududundaki cniayette, katil, kendisinin tam da kafasını ezmişti! — D. N.

BAŞDAN —
Katil Ali Ertekin, söylediği gibi sahiden vatanperver bir insan olsaydı, ezilecek kafayı seçmekte bu kadar büyük yanlışlık yapmazdı.

Düşünüyoruz; Acaba Doğan'ın kafası bir katilin sopasına hedef olsaydı, Sabahattin onun arkasından ne yazardı? Her halde, kendi arkasından yazılanları yazmıya, ne terbiyesi, ne inançları, ne de san'atı müsait değildi. Belki de, «yazık bir insan öldü» diye üzülür ve ağlardı. Zavallı Sabahattin, onlar senin zannettiğin gibi olmamakta ısrar ediyorlar.

Sabahattin Ali için okuyucu yazıları

Ağabeğ

Bana ne derseniz deyiniz; Ahmet ağanın terazisi başka, Mehmet ağanın kantarı başka tartıyor.

★

Bir arkadaşla Tünelden çıkarken seni gösterdiler. Gece idi, pasif korunma olduğu için ışıklar da söndürülmüştü. Karanlıkta iyice görüp seçemedim.

Nihayet Emniyet Müdürlüğünde seni tanıdığım zaman sevincim sonsuz oldu. Tabiî ve mütevazı bir halin vardı. Gözlerin elmas gibi parlıyordu.

★ 94

Bana öyle geliyor ki sen öldürülmedin, boğuldun; havasızlıktan, hürriyetsizlikten boğuldun. Çünkü sen, ne Ahmet ağanın terazisine, ne de Mehmet ağanın kantarına güvendin. Sen okka her yerde dört yüz dirhemdir, diyordun. Ve sen havasızlıktan boğuldun.

Halil Feyzi

Faruk Gürtuncaya

O bir dostdu derdimizi duyan
O bir kardeş hak yolunda uyan
Kes sesini hey Gürtunca Faruk
Değiliz halk yolunda biz yayan

Ali Ecim

Sabahattin Ali

Tek gayesi,- halkın menfaatini korumak olan Sabahattin Ali'nin arkasından saldıranlar çok.

Bu küstahlara verilecek en güzel cevap, Sabahattin Alinin arkasında bir heykel gibi bıraktığı eserleridir.

Ali Ünsür

Dokumacılar Sendikasında

16 Ekim 947 de, C.H.P, sendikalarından ayrı, hiç bir partinin tesirine kapılmadan kurulan «İstanbul Mensucat İşçileri Sendikası» nın yıllık kongresi 23 ocakta Cerrahpaşa D.P. lokalinde yapılmıştır,

Okunan yıllık çalışma programında, bu sendikanın hangi gaye ile ve ne şekilde teşekkül ettiği belirtiliyordu. Bu arada işçi olmıyanlar tarafından kurulup yürütülmiyen sendikaların, işçiye menfaat temin edemediği, bu yüzden C.H.P, Sendikalarına, işçilerin girmediği anlatılıyordu.

Raporun okunmasından sonra, dileklere geçildi. Söz alan Ömer Çetinkaya şöyle demiştir:

Çalışma Bakanlığı müfettişlerinin şimdiye kadar işçilerine bir iş hallettiği görülmemiştir -- Bölge müfettişlerinin vazifesini „Sendikalar yapmalıdır -- Fabrikalardaki işçi mümessilleri sendikadan almalıdır -- On üç maddelik sendika kanunu işçi hakkını korumağa kâfi değildir - Grev hakkı tanınmadıkça işçi vaziyeti Franko İspanyasının işçisinden ileri gidemez.

«— Çalışma Bakanlığı müfettişlerinin, şimdiye kadar işçi lehine bir iş hallettiği görülmemiştir. Onlar evvelâ gelip patronla görüşüyor, sonra da gelip, işçi ile meşgul oluyorlar. Halbuki doğrudan doğruya iş yerlerinde, işçileri görmeleri lâzımdır.

«Sendika Kanunu» zayıf olduğundan, İş ve İşçi bulma kurumları» nın kaldırılmasını ve bölge müfettişlerinin vazifesini Sendikaların yapmasını teklif ediyorum.»

Dinleyiciler arasında bulunan bir işçi:

— Evet, bu fikre iştirak ediyoruz, Bölge müfettişleri patronların otomobilleriyle geziyorlar, diye bağırmıştır.

Ali Suavi Şen isminde bir işçi ayağa kalkarak:

— İşçi kurumları, Sendikalarla irtibatta bulunmalıdır. Bir işçi çıkarmak, almak için sendikalarla temas etmelidir. dedi.

Cemal Tezer de şöyle dedi:

— Sendikalar kanunu, sendikaların gayri siyasî olmasını âmirdir Fakat Halk Partisi ara seçimlerinde işçileri kendi siyasî maksatlarına alet etmek istiyorlar. Bunlara uyan işçilere ve işçi teşekküllere teessüf ederim.

Mahmut Alkan da şöyle dedi:

— On üç maddelik sendika kanunu, işçi hakkını almıya ve korumağa kâfi değildir. İşçiler, sendikalarına göre muamele görüyorlar. Patronlar evvelâ, işçilerin hangi Sendikadan olduğunu soruyorlar.

Ömer Kılıcaslan da:

— Fabrikadaki işçi mümessilleri, sendika üyelerinden olmalıdır, dedi

Galip Üstün:

«— Yirmi beş senedir biz Sendika namına bir şey görmedik. Şimdi bu müstakil sendikayı kurmakla, bir varlık meydana getirdik

Konuşma arasında, ihtiyarlık sigortasının işçiye bir fayda temin etmediğini, Çünkü fabrikalarda bu günkü şartlar altında esasen altmış yaşına kadar çalışmanın imkânı olmadığı, kırk kırk beş yaşında bile işçilerin işe yaramaz, posa haline geldiği anlatılmıştır.

Muzaffer Benli ismindeki işçi: «İş mahkemeleri» nin bir an evvel kurulmasını isteyerek, kaza sigortasında altı ay çalışma şartı vardır. Halbuki, işçi çalışmaya başladığı anda, hayatı kazaya maruz demektir.

Hüseyin Dokur, şunları söylemiştir:

«— Gayemiz sınıfımızı tanıtmak, hakkımızı almaktadır. Büyük enerjimizi sarfederek bütün varlığımızı patronlar alıyor. İşçilerin yüzde sekseni, çürük, hasta yarımdır. Bize patron el uzatmaz; biz bize el uzatacağız. Kütle haline gelebilirsek ancak kuvvet olabiliriz.»

İstanbul'da bulunan 37 bin küsur işçinin, bir çatı altında toplanması için isteklerde bulunulmuştur:

Deri İşçileri Sendikası Başkanı Abdullah Sipahi:

— Bugünkü Sendika kanunu kaldıkça, bu dileklerin yerine getirilmesine imkân yoktur; diyerek, grev hakkı işçiye verilmezse, işçinin hakkını alamıyacağını belirtmiş ve:

«—Milletvekillerinin sırtlarındaki İngiliz ve Amerikan elbiselerini çıkararak yerli kumaştan elbiseler giymesini teklif ediyorum.» demiş ve bu sözler, şiddetle alkışlanmıştır.

Şaban Yıldız ayağa kalkarak:

— Grev hakkı tanınmadıkça, bu sendikalar hiç bir zaman Avrupa Sendikaları ayarına çıkamaz ve Franko İspanyasındaki Sendikalardan ileri

(Devamı 4 de)

Markopaşanın muhakkemesi

İngiltere imparatoru, Mısır kralı ve İran Şahının, Markopaşa'nın 5 ve 6 ncı sayılarında çıkan bir yazıdan dolayı, elçilikleri vasıtasile gazete aleyhine açtıkları dâvaya, 12 Ocakta yedinci Asliye Ceza Mahkemesinde devam edildi. Gelen müdafaa şahitleri dinlendi. Bu dâvanın görülebilmesi için dâvacı kralların memleketlerindeki Ceza kanunlarında da, mezkûr yazıların suç olup olmadığı hakkında, Adalet Bakanlığına sorulan suallere henüz cevap gelmediğinden ve bu cevabın gecikmesi ihtimaline binaen muhakeme 27 Ocak gününe bırakılmıştı.

Dünkü celsede, Rifat Ilgaz'ın dışarı çıkamıyacak kadar hasta olduğuna dair Heybeli Ada Sanatoryumu baştabipliğinin gönderdiği rapor okundu. Rıfat Ilgaz'ın müdafaa şahitlerinin istinabe yolile alınan ifadeleri okundu ve:

«İngiltere, Mısır ve İran Devlet Reislerini tahkirden dolayı dâva açılmış bulunduğundan T. C. K, nün 167 nci maddesi gereğince, tahkikatın icrası için, ecnebî Devlet Reisleri hakkında, kanunumuzdaki hükümlerin kabul edilip edilmediğini yani İngiliz, Mısır ve İran ceza kanunlarında 164 üncü madde karşılığının bulunup bulunmadığının bilinmesine ihtiyaç olduğundan, bu cihetin Bakanlıktan savcılıkça evvelce sorulduğu bildirilmiş olduğundan, işbu soru neticesinin bildirilmesi hususunda, tekrar savcılığa yazılmasına ve beklenen cevabın gecikmesi ihtimali bulunduğundan, duruşmanın 16 şubat Çarşamba saat 14 e bırakıldığına karar verildi

Sabahattin Ali

A. Nesimi

Sabahattin Ali de öldürüldü. İlk bakışta Ahmet Samim, Hasan Fehmi, İştirakçi Hilmi, Hüseyin Nesimi ve diğerleri gibi siyasi şehitler zümresine, Cumhuriyet devresinde Sabahattin Ali de ilâve edildi. Yalnız ortada derin ve esaslı farklar da var. Adı yukarıda geçen millî şehitlerimiz, devrin «Teşkilât-ı Mahsusa» adı ile anılan «Serez Çetesi» tarafından yokedilmiş ve efkâr-ı umumiyeye bu hadiseler «failleri meçhul birer cinayet kurbanları» şeklinde aksettirilmişti.

Halbuki, Sabahattin'in ölümünde, ortada böyle bir benzerlik mevcut değildir. Zira bu gün ne Serez çeteleri, ne de o çete'nin kaatil Çerkes Ahmetleri var. Yalnız ortada basit bir eroin kaçakçı şebekesile, askerî silâhları çaldığı için ordudan tard edilen Bulgaristan'a kaçıp Almanlar hesabına çalışan, bir yabancı orduda erbaş olarak hizmet eden, sonra Türkiye'ye ne maksatla geldiği bilinmiyen dönüşünde yakalanan bir erbaş Ali Ertekin var. Sabahattin Ali'yi ölümü bakımından, yukarıda adı geçenlerin zümresine sokmağa bizi sevkeden âmil, bu cinayetin faili olan Ali Ertekin'in, efkâr-ı umumiyeye «bu cinayeti hamiyyet-i vataniyesinin galeyana gelmesi ile işledi» şeklinde takdim edilmiş olmasıdır.

Acaba Ali Ertekin, bu cinayeti siyasî endişelerle mi, yoksa Sabahattin'in parasına tamaen mi işlemişti?

Bu gün adliyeye intikal etmiş ve henüz hükmü verilmemiş olan bir hadise üzerinde mütalâa yürütmek, hukuken ve vicdanen doğru olmıyacağı için, bu cinayetin siyasî mi? yoksa adi bir cinayet mi? olduğunu incelemeğe, bu gün için imkân görmüyoruz.

***

Ne şekilde olursa olsun, Sabahattin Ali, bu gün fizik bakımından bir kemik külçesinden başka bir şey değildir.

Sabahattin, felsefî tefekkürü ve dünyayı anlayış tarzı bakımından, maddeden ayrı ve ondan müstakil bir ruhun mevcut olabileceğine, bizim gibi o da inanmazdı.

Bu itibarla, bu gün bizim onun ruhunu şâd etmek gibi bir düşünce ile yazı yazmamıza imkân yoktur. Esasen ne o bizden böyle bir şey isterdi; Ne de biz böyle bir şey yapabiliriz. Sabahattin Âli öldürüldü. Artık onun bizden, idealist olarak bir tek isteği olabilir; O da: ancak, san'at vadisinde açtığı ve yürüttüğü çığırı daha fazla inkişaf ettirmek.

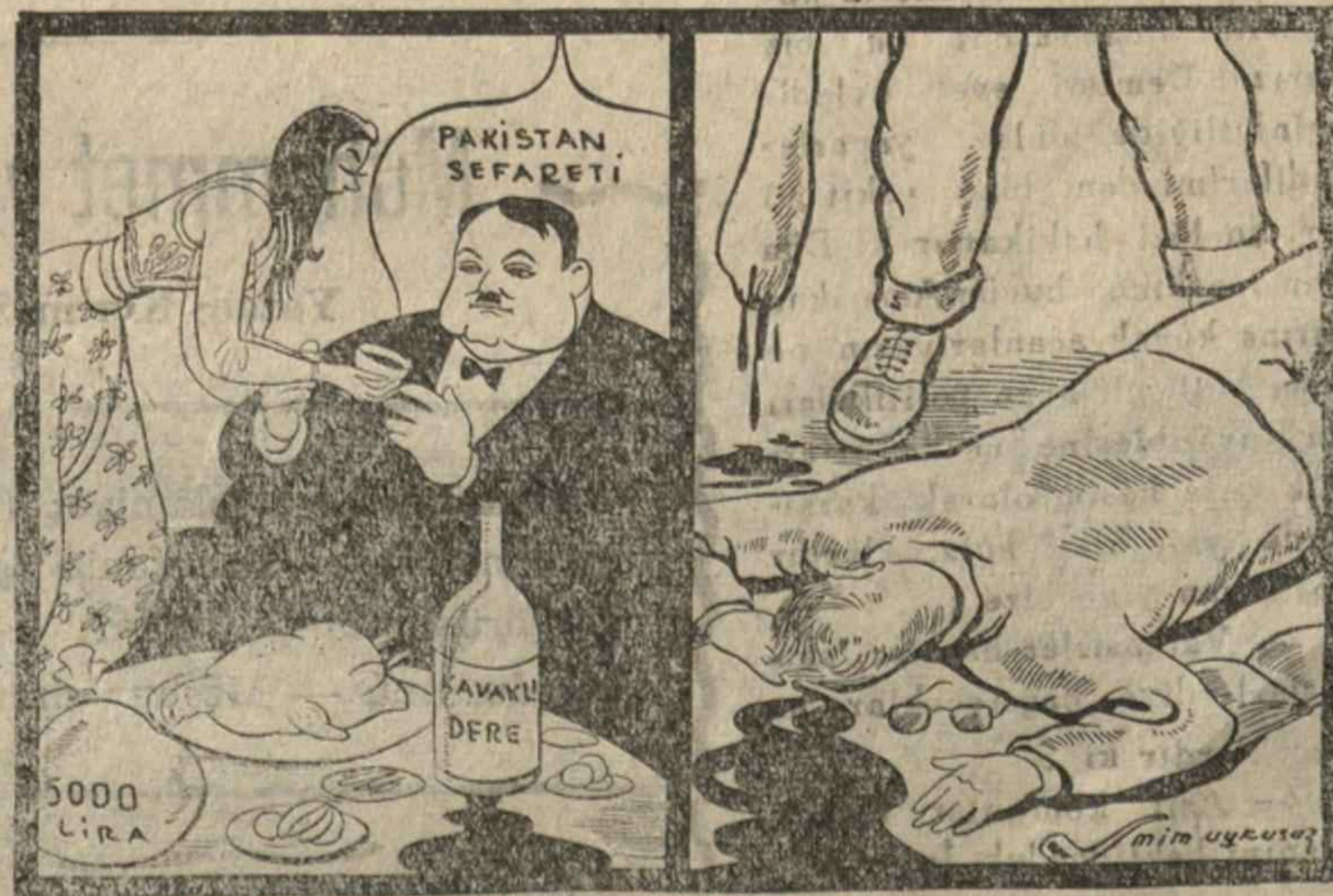
San'atkâr arkadaşlarımız, Sabahattin'in yokluğunu belli etmemek için daha fazla çalışacaklardır. Türk köylüsünün fakir halkının ıztıraplarını san'at çerçevesi içinde aksettiren bir Sabahattin bu gün öldürülmüşse, tereddütsüzce iddia edebiliriz ki, Türk halkı bir çok Sabahattin Âliler yetiştirecektir. İşte bu da bizim tek tesellimizdir.

Rıfat Ilgaz Sanatoryumda

Arkadaşımız Rifat Ilgaz, evvelce bildirdiğimiz gibi, son hadiseler dolayısile, yatmakta olduğu Cerrahpaşa Verem pavyonundan çıkartılmıştı. Cerrahpaşa hastahanesinin Baştabibi aynı zamanda C.H.P, İstanbul İl Başkanı olan Esat Durusoy, Rıfatı hastahaneden çıkarmadan evvel, kendisinin polis ve savcılık tarafından rahatsız edildiğini söylemiştir.

Böylece hastaneden çıkan Ilgaz, on gün kadar savcılıkta ifadeler ve mahkemelerle meşgul olmuş ve tekrar hastalığı arttığından yatağa düşmüştür. Rıfatı para ile yatıracak bir hastane dahi bulunamamış, nihayet Vali Vekili Halûk Nihat Pepeyi'nin ve Sağlık Müdürü Faik Yargıcı'nın yardımlariyle, Heybeli Ada Sanatoryumuna yatırılabilmiştir. Rifatın sıhhî durumu, henüz düzelmiş değildir.

BAŞDAN — Rıfat Ilgaz'a gösterdikleri iyilikseverlik ve yardımlarından dolayı, Halûk Nihat Pepeyi ve Faik Yargıcı'ya teşekkürlerimizi bildiririz.

95

Sanatkârlarımıza reva görülen armağanlar

Mehmet Ali Aybar mahkûm oldu

İstanbul Üniversitesi eski doçentlerinden arkadaşımız Mehmet Ali Aybar, İstanbul'da (Hür) isimli haftalık bir gazete çıkarmakta idi. Mahut Sıkı Yönetim tarafından «Hür» kapanınca, Aybar İzmir'e giderek «Zincirli Hürriyet» ismi altında, neşriyatına devam etmişti. İzmir'deki mürettep nümayişlerden sonra, bir müddet neşriyatını durduran Aybar, Sıkı Yönetimin kalkmasiyle yeniden «Zincirli Hürriyet» i İstanbul'da ancak bir sayı çıkarabilmiş, Malûm terrör gazetesinin çıkmasına engel olmuştu. Hiç bir matbaada gazetesini basmak imkânını bulamıyan Aybar, içinde bulunduğu müşkül durumu, «Lutfü Kırdar'a açık mektup» adlı broşürde belirtmişti. Bu broşür üzerine, Aybar hakkında, alâkalı makamlarca broşür kül halinde incelenerek, Asliye Ceza Mahkemesince Bakanlar Kurulunu süp hede bırakacak mahiyette bir suçla verilmisse de, beraet etmisti. Beraet kararını müteakip, aynı broşürde Cumhur Baskanına tecavüzkârane neş riyat görülerek, Aybar hakkında Ankara Ağır Ceza Mahkemesinde dâva açıldı.

25 Ocakta Ankara Ağır Ceza Mahkemesinde yapılan duruşma yedi saat sürmüs, Aybar ve avukatı müdafaasını yapmıs ve mahkeme kararını vermiştir.

Verilen kararda, Aybar'ın Cumhurbaşkanı aleyhine tecavüzkârane değil, edep ve terbiyeye münafi nesriyatta bulunduğu sabit görülerek, dört aya mahkûm edilmiştir.

Mahkemede Aybar ve avukatı brosürün daha evvel Asliye Mahkemesinde beraet ettiğini bu sebepten davânın sukutundan, Savcı da yargılanmanın kâfi olmasını istedi.

Yargıç, her iki talebi de reddetti:

Aybar müdafaasında:

Zincirli Hürriyetin İzmir'de çıkan bir nüshasında Amerikan yardımını tenkid ettiğini, bunun Halk Partisi çevrelerinde iyi karşılanmadığını ve aleyhine İzmir'de bir miting hazırlatıldığını, bu gazetelerin yırtılması suretile de kendisine hakarette bulunulduğunu, Zincirli Hürriyet'i İstanbul'da tekrar çıkarmağa başladığında yazılan mizahî bir bir yazıyı Atatürk'ün gençliğe emanetile istihdaf ettiği manasına alındığını söyledi. O zaman İstanbul Valisi bulunan Lûtfi Kırdar bir gazeteye beyanat verdiğinden, bunda kanunsuz hareketere asla müsaade edilmiyeceğinden bahsedildiğini anlattı. Kendisinin keyfî iktidara karşı mücadele ettiğini, bu broşürün de anlattığı şartlar altında kaleme alındığını belirtti.

Aybar müdafaasına şöyle devam etti:

C. H. P. nin gittikçe gelişen demokratik hayata ayak uydurabilmek için tek millet, tek parti, tek şef, millî şef ve parti değişmez genel başkanı tâbirlerini değiştirmek zorunda kaldığını, Peker hükûmetinin 21 Temmuza tekaddüm eden faaliyetini izah etti ve artık bu devirden sonra baskıya lüzum kalmadığını, çünkü Demokrat Partinin ideal-politika tutmuş olduğunu anlatarak dedi ki.

«—Adeta Bay İnönü her iki partinin de genel başkanı olmuştu.»

Kurultayda, tüzükte, zevahiri kurtarmak için bir değişiklik yapıldığını ve o zamana kadar Millî Şef denen zata sadece genel başkan dendiğini söyledi.

C,H,P, nin din siyasetini tenkid etti. Mekteplerde din dersleri ihdasının inkılâpçılık ve lâiklikle kabili telif olmadığını, yazmış olduğu broşürde, yaklaşan seçimlerde rey toplayabilmek için irticaa tekrar yol verildiğine işaret ettiğini, dinin siyasete âlet edilmesini asla kabul etmediğini bildirdi. Kimseye karşı bir suç işlediğine kani olmadığını, bir memleket hizmeti yaptığını, kendisinin bu muhakeme önüne getirilmesinin asıl sebebinin, milletvekilleri seçimini müteakip İzmir'de çıkan bir gazetede yazmış olduğu makalenin sebep olduğunu söyledi. İnönünün, Cumhurreisliği vasfının C. H, P, Genel Başkan Vekilliği vasfına üstün olmadığını ve kendisinin yazısında sadece C,H,P, Genel Başkanından bahsettiğini anlattı.

Aybar müdafaasında:

Herkes gibi bir fânî olan Cumhurbaşkanının da hatâ edebileceğini, bunu tenkid etmenin kanun nazarında suç teşkil etmiyeceğini anlattı ve müekkilinin beraaetini istedi.

Cumhurbaşkanı aleyhine karşı edep ve hürmete münafi neşriyatta bulunduğu kanaatine vardı. Bu sebepten hareketine uyan Türk Ceza Kanununun 158 inci maddesinin 2 nci fıkrasına göre altı ay hapsine, fakat bazı tahfif sebepleri gözönünde tutularak bu cezanın dört aya indirilmesine karar verildi. Verilen hüküm tecil edilmedi.

Gürtunca rusya'ya nasıl gidecekti

(Baş tarafı 1 de)

hayat istikameti değiştirdi para kazanmağa başladı komünistlikten vazgeçti ve mütiş milliyetçi vatanperver oldu.

Bizim hikâyemiz burada biter. Acaba Faruk Gürtunca yirmidört sene evvelki bu genç ilk mektep muallimini ve bu vak'ayı hatırlıyor mu eger Celâl Bayar gibi da hafızasının bir muzipliğine uğramıssa kendisine daha fazla malûmat sahit vesika ve delil gösterebiliriz ve hikâyemize devam edebiliriz.

Haydi haydı actırmayın kutuyu . . . . Bu memlekette komünistlerin kimler olduğunu hakiki vatanperverlerin kimler olduğunu cok iyi biliriz.

Şair Hasan İzzetin Dinamo Ankarada bir koministlik propagandası iddiasile takibata uğramış ve Ankara valisi ölen Nevzat Tandoğan Dinamoyu karşısına alarak.

— Ulan bu memlekette komünistlik lâzımsa onu da biz yaparız. Demişti evet öyledir Kominstliğide onlar yaparlar efendilerimizden bize vakit mi kalır. Şu biri hakikattır ki Dün alman markına bugün Amerikan dolarına kucak acanlar yarın ne olduğu belli olmayan politikaları icabı Rus rublesine kucak acarlarsa ilk defa hasım olarak karşılarında yine bizi bulacaklardır ve o zaman yine bize ;

— Vatansızlar hainler, satılmışlar! diye bağıracaklar ne diyeceklerdir ki.

— Asıl komünist bizdik zamanını bekliyorduk. İşte şimdi zamanı geldi siz vaktından evvel harakete geçmekle provokasyon yaptınız haydi yürüyün zındana.

Türkiye sosyalist partisi faaliyete geçiyor mu ?

Son günlerde bazı gazeteler, İstanbul ve Ankara siyasî mahfillerine atfen Esat Âdil Müstecabî'nin yeni bir Sosyalist Partisi kuracağı haberini yayınladılar.

Birkaç gün önce de, sabah ve akşam gazetelerinden bir ikisi, bu haberin doğru olduğunu, İçişleri Bakanlığına vaki müracaatın tasvibile karşılandığı yazılı idi.

Bu şayiaların doğru olup olmadığını öğrenmek için bir arkadaşımız Avukat Âdil Müscabî ile görüşmüştür. Muharririmizin sorularını, Esat Âdil şöyle cevaplandırmıştır:

«Bu haberler, ciddi hiç bir esasa dayanmamaktadır. Sıkı yönetim tarafından 1946 yılında kapatılmış olan «Türkiye Sosyalist Partisi» Sıkı Yönetimin kalkması ile ve İstanbul İkinci Ağır Ceza Mahkemesinin, gerek program, gerek faaliyet bakımından partinin ve benim suçsuz olduğuma dair vermiş olduğu kararla kanunî mevcudiyetini ve hükmî şahsiyetini tekrar iktisap etmiş bulunmaktadır.

Türkiye Sosyalis Partisi hukukan mevcuttur. Henüz faaliyete geçmemiş olmasının ise bir çok sebepleri vardır.

Benim yeni bir program ve yeni bir isim altında yeni bir Sosyalist partisi kurmayı düşünmem için ortada hiç bir sebep görmüyorum.

Türkiye Sosyalist Partisinin programı, ilmî esasları, millî realitemizi gözönünde tutarak hazırlanmıştır. Türkiye'nin Demokratik gelişmesini tacil edici ve tekâmülcü bir zihniyeti temsil ettikçe ve yalnız kendi memleketimizin şartlarına göre ayarlanmış bulunduğuna göre, programında her hangi bir değişikliğe de lüzum hissetmiş değilim.»

«Demokrasimizin gelişmesi ve siyasi muvazenemiz bakımından ciddî bir sol cenah partisine şiddetle lüzum ve ihtiyaç görenlerdenim. Bu boşluğu ise, ayni program altında, ancak Türkiye Sosyalist Partisinin doldurabileceğine kaniim.

Hükûmetin, dolayısile iktidar partisinin yeniden faaliyete geçişimizi sempati ile karşılayıp, karşılamıyacağını; demokrasimizin gelişmesi uğruna sarf edeceğimiz gayretlere, iyi niyet gösterip göstermiyeceğini henüz katiyetle tesbit etmiş değilim.

Türkiye Sosyalist Partisi gibi millî ve ilmî bir hüviyet taşıyan mutedil bir sol cenah hareketinin bile 1946 yılında nasıl bir teröre maruz bırakıldığını hatırlamakta devam ediyorum.

Bu gün Türkiye'de sol cenaha intisap iddiasında bulunan bazı teşekküller yok değildir. Fakat bunların ilmî ve siyasî hüviyetleri tatminkâr görülmediğinden kadrolaşamamışlardır.

Yukarıda söylediğim gibi, Türkiye'nin demokratik ve politik muvazenesi, ciddî ve mutedil bir sol cenah partisinin mevcudiyetine bağlıdır.

Bu mülâhazaların dışındaki şahsıma matuf haberlerin tamamile asılsız olduğunu yazabilirsiniz.

Ayşe ve Ayşeler için

Orospu olduğun söylenir durur.
Babıâlî vitrinlerinde
Res'mlerini güneş soldurur.

Beyoğlu kaldırımlarında sürünürdün bir zamanlar
Şimdi öz'üyormuşsun o günlerini.
Göbekli yağlı - Torik - lerden de hoşlanır olmuşsun
Niyetkutusu'na düştün düşeli.

Müjgân diyorlarmış sana artık dünkü Ayşem!
Naylon çoraplara kadar tırmanab'lmişsin demek?
Günde yüz elden arta kalabilmek:
Bu da bir emek...

Bu yokluk beni yok edecek demiştin bir zamanlar,
Mektep sıralarında ağladığın da olurdu.
Var iken yok olan dünkü Ayşem!...
Hayat sana sille vurdu, tekme vurdu, gürz vurdu.

Süleyman Okay

Dokumacılar sendikasında

(Baş tarafı 3 de)

gidemez, demiştir.

Bundan sonra yeni idare heyeti seçimi yapılmış, başkanlığa Zeki Ural seçilmiş, Hasan Öz Atilla muhasebeci ve Galip Üstün başkan vekili olmuştur.

Diğer idare heyeti azaları şunlardır:

Muzaffer Binal, Mahmut Alkan, Hüseyin Dokur, Ömer Çetinkaya, Ali Temiz bakkal Bekir Dokur, Hasan Gür, Cemal Aldoğan, Cemal Tezcan, Ahmet Nergis, Hüseyin Avni, Işık Sönmez, Ali Erten.

YENİ BİR DAVA DAHA AÇILDI

«Baştan» gazetesinin 28 12/1948 tarihli nüshasında çıkan «Türkiye'de Sosyalistlik» başlıklı yazı, «Baştan» imzalı başmakale ve «Bir şarkı söyleniyor» başlıklı şiir yüzünden de bu gazetenin sahibi Rıfat Ilgaz, muharriri Briskent hakkında Türk Ceza Kanununun 140 ncı maddesi gereğince dâva açılmıştır.